

28 Σεπτεμβρίου, 1990

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΦΩΤΙΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 197/88, 201/88).

-
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Κριτήρια — Αξία, προσόντα, αρχαιότητα — Θέση Τεχνικού Γεωργικών Ερευνών 1ης Τάξης, Ινστιτούτο Γεωργικών Ερευνών — Σύσταση Τμηματικής Επιτροπής — Εμπιστευτικές Εκθέσεις — Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας — Διακριτική ευχέρεια — Εφαρμοστές αρχές. 5
- Αίτηση Ακυρώσεως — Λόγοι ακυρώσεως — Παρατυπία — Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Εμπιστευτικές εκθέσεις — Μόνο η ουσιώδης παρατυπία συνεπάγεται ακύρωση της προαγωγής — Η μη συμμόρφωση με τις πρόνοιες των Κανονιστικών Διατάξεων που διέπουν την ετοιμασία και υποβολή των εμπιστευτικών εκθέσεων αποτελεί παρατυπία, η οποία δε συνεπάγεται απαραίτητα ακύρωση της προαγωγής — Το διορίζον όργανο μπορεί να δίδει ιδιαίτερη βαρύτητα στις πιο πρόσφατες εμπιστευτικές εκθέσεις. 10
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις προϊσταμένου — Οι περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμοι του 1967-87, Άρθρο 44(3) — Αποτελούν ουσιώδες στοιχείο κρίσεως προσδιορισμού της αξίας των υποψηφίων και δεν μπορούν να παραγνωριστούν χωρίς ειδική αιτιολογία — Αν οι συστάσεις δε συμφωνούν με τις εμπιστευτικές εκθέσεις και τα άλλα στοιχεία των φακέλων, θα πρέπει να παραγνωρίζονται ή να τους δίδεται περιορισμένη σημασία. 15
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Έκδηλη υπεροχή — Οι αιτητές φέρουν το βάρος της αποδείξεως έκδηλης υπεροχής έναντι των ενδιαφερομένων προσώπων, με την έννοια του όρου στην υπόθεση 20
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Έκδηλη υπεροχή — Οι αιτητές φέρουν το βάρος της αποδείξεως έκδηλης υπεροχής έναντι των ενδιαφερομένων προσώπων, με την έννοια του όρου στην υπόθεση 25

HadjiSavva v. Republic.

5 Ο Διευθυντής σύστησε για προαγωγή στις επίδικες θέσεις, με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια (αξία, προσόντα, αρχαιότητα), τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα Αντωνίου και Καλλή. Η ΕΔΥ αποφάσισε όπως στις περιπτώσεις εκείνες, όπου οι τροποποιήσεις του προσυπογράφαντος λειτουργού στις εμπιστευτικές εκθέσεις των συστηθέντων, από την Τμηματική Επιτροπή, υποψηφίων δεν ήταν αιτιολογημένες, να ληφθούν υπόψη μόνο οι αξιολογήσεις του αξιολογού-

10 ντος λειτουργού. Η ΕΔΥ, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιόν της στοιχεία, αποφάσισε να προάξει τα πιο πάνω ενδιαφερόμενα πρόσωπα στις επίδικες θέσεις από 1.1.88, με βάση το σύνολο των καθιερωμένων κριτηρίων (αξία, προσόντα, αρχαιότητα).

15 Στην παρούσα προσφυγή οι αιτητές ισχυρίστηκαν ότι:

1. Η ΕΔΥ λανθασμένα αποφάσισε να αγνοήσει τις μη αιτιολογημένες τροποποιήσεις του προσυπογράφαντος λειτουργού και να λάβει υπόψη μόνο τις αξιολογήσεις του αξιολογούντος λειτουργού στις Εμπιστευτικές Εκθέσεις.
2. Οι συστάσεις του Διευθυντή δεν ήταν αντικειμενικές και σύμφωνες με την εικόνα των εμπιστευτικών εκθέσεων των αιτητών και των ενδιαφερομένων προσώπων.

25 Ο αιτητής, στην προσφυγή υπ' αρ. 201/88, πρόβαλε επιπρόσθετα τον ισχυρισμό ότι η ΕΔΥ ακολούθησε αντικανονική διαδικασία, λόγω του ότι είχε μεσολαβήσει διάστημα πέραν του έτους μεταξύ της απόφασης της Τμηματικής και της ημέρας έκδοσης της απόφασής της και ως εκ τούτου όφειλε να ζητήσει την υποβολή νέου καταλόγου υποψηφίων που να είχε συνταχθεί με βάση την απόδοση των υποψηφίων το 1987.

30 Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε τις προσφυγές εφαρμόζοντας τις νομικές αρχές που αναφέρονται στις πιο πάνω εισαγωγικές σημειώσεις και αποφάνθηκε ότι οι αιτητές απέτυχαν να αποδείξουν έκδηλη υπεροχή με την έννοια που έχει αποδοθεί στον όρο στην υπόθεση ***HadjiSavva v. Republic.***

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

40 Αναφερόμενες υποθέσεις:

Sekkides v. Republic (1988) 3(C) C.L.R. 2136,

<i>Δημοκρατία και Άλλοι ν. Στυλιανού και Άλλου (1990) 3 Α.Α.Δ. 2427,</i>	
<i>Ζαβρός και Άλλη ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2780,</i>	5
<i>Λαγός και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1967,</i>	
<i>Γεωργιάδης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας και Άλλου (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2819,</i>	10
<i>Theodossiou v. Republic, 2 R.S.C.C. 44,</i>	
<i>Lardis v. Republic (1967) 3 C.L.R. 64,</i>	
<i>Hadjiconstantinou and Others v. Republic (1973) 3 C.L.R. 65,</i>	15
<i>Petrides v. Public Service Commission (1975) 3 C.L.R. 284,</i>	
<i>Republic.v. Haris (1985) 3(A) C.L.R. 106,</i>	20
<i>Republic and Another v. Kastellanos (1988) 3(C) C.L.R. 2249,</i>	
<i>Haris v. Republic (1989) 3(A) C.L.R. 147,</i>	
<i>Δημοκρατία ν. Βασιλείου (1990) 3 Α.Α.Δ. 226,</i>	25
<i>Georghiou v. Republic (1976) 3 C.L.R. 74,</i>	
<i>Ioannou v. Republic (1976) 3 C.L.R. 431,</i>	30
<i>Ioannou v. Republic (1977) 3 C.L.R. 61,</i>	
<i>Savva v. Republic (1980) 3 C.L.R. 675,</i>	
<i>Republic v. Koufettas (1985) 3(C) C.L.R. 1950,</i>	35
<i>Iacovides v. Republic (1966) 3 C.L.R. 212,</i>	
<i>Republic v. Zachariades (1986) 3(A) C.L.R. 852,</i>	40
<i>Στυλιανού ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 2025,</i>	
<i>Hadjisavva v. Republic (1982) 3 C.L.R. 76.</i>	

Προσφυγές.

5 Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα προήχθη-
καν στη θέση Τεχνικού Γεωργικών Ερευνών, 1ης Τάξης, στο
Ινστιτούτο Γεωργικών Ερευνών, αντί των αιτητών.

A. Σ. Αγγελίδης, για τους Αιτητές στην Υπόθεση αρ. 197/88.

10 Γ. Γεωργίου, για τον Αιτητή στην Υπόθεση αρ. 201/88.

A. Παλασάββας, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για
τους Καθ' ων η αίτηση.

15 E. Ευσταθίου, για το Ενδιαφερόμενο πρόσωπο 2.

Cur. adv. vult.

20 ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Οι αιτητές με τις παρούσες προσφυγές,
οι οποίες συνεκδικάστηκαν για το λόγο ότι στρέφονται εναντίον
της ίδιας διοικητικής πράξης και παρουσιάζουν κοινά νομικά και
πραγματικά γεγονότα, πρόσβάλλουν την εγκυρότητα των προα-
γωγών στη μόνιμη θέση Τεχνικού Γεωργικών Ερευνών, 1ης Τάξης,
στο Ινστιτούτο Γεωργικών Ερευνών από 1.1.88, των ενδιαφερο-
25 μένων μερών Ιωάννη Αντωνίου και Γεωργίου Καλλή, που δημο-
σιεύτηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, ημερ.
29.1.88 με αρ. 194.

30 Οι βασικοί νομικοί λόγοι, που επικαλέστηκαν οι αιτητές για
στήριξη των προσφυγών τους, μπορούν να συνοψισθούν ως
ακολούθως:

35 (1) Παρανομία και ουσιαστική παρατυπία στη σύνταξη των
εμπιστευτικών εκθέσεων - συμπερίληψη άκυρων εμπιστευτι-
κών εκθέσεων στους παράγοντες επιλογής των υποψηφίων.

(2) Παράνομη, αυθαίρετη και αναιτιολόγητη σύσταση του Διευ-
θυντή.

40 (3) Καταφανής και έκδηλη υπεροχή σε αξία των αιτητών έναντι
των ενδιαφερομένων μερών.

(4) Λανθασμένη εκτίμηση εκ μέρους της ΕΔΥ, της αρχαιότητας
των ενδιαφερομένων μερών έναντι των αιτητών.

(5) Δυσμενής διάκριση σε βάρος του αιτητή στην προσφυγή 201/88 Κωνσταντίνου Χατζηλουκά, ο οποίος δε συστήθηκε από την Τμηματική Επιτροπή.

Επειδή η θέση Τεχνικού Γεωργικών Ερευνών, 1ης Τάξης, είναι θέση προαγωγής, η ΕΔΥ απέστειλε στον Πρόεδρο της αρμόδιας Τμηματικής Επιτροπής κατάλογο των υποψηφίων για προαγωγή μαζί με τους φακέλους των εμπιστευτικών εκθέσεων και το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης (Παράρτημα 1).

Ο Πρόεδρος της αρμόδιας Τμηματικής Επιτροπής μ' επιστολή του ημερ. 5.1.87 (Παράρτημα 2), διαβίβασε στην ΕΔΥ την έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής, η οποία σύστησε τα ενδιαφερόμενα μέρη καθώς και τους αιτητές Ανδρέα Φωτίου και Χριστόδουλο Θεοδωρίδη, όχι όμως τον αιτητή Κωνσταντίνο Χατζηλουκά, ο οποίος περιλαμβανόταν μεταξύ των υποψηφίων που η Τμηματική Επιτροπή έκρινε ότι υστερούσαν σε αξία έναντι εκείνων που συστήθηκαν.

Ακολουθώντας το Γραφείο της ΕΔΥ, μ' επιστολή ημερ. 14.3.87, διαβίβασε προς το Διευθυντή του Ινστιτούτου Γεωργικών Ερευνών κ. Σεργίου αντίγραφο επιστολής των δικηγόρων του αιτητή κ. Χατζηλουκά, ζητώντας απόψεις και σχόλια του αναφορικά με τον προβαλλόμενο στην επιστολή ισχυρισμό ότι ο Αξιολογών Λειτουργός του αιτητή Δρ. Π. Ορφανός διάκειται δυσμενώς προς αυτόν με αποτέλεσμα οι εμπιστευτικές εκθέσεις που είχε συντάξει για τον αιτητή να στερούνται αντικειμενικότητας.

Με βάση την απάντηση του Διευθυντή του Ινστιτούτου στην πιο πάνω επιστολή της ΕΔΥ και με βάση όλα τα ενώπιόν της στοιχεία, η ΕΔΥ στη συνεδρίασή της ημερ. 20.7.87 (Παράρτημα 7) έκρινε πως καμιά κατάχρηση εξουσίας από μέρους των αρμοδίων λειτουργών δεν αποδείχτηκε και απέρριψε το αίτημα του αιτητή για αναθεώρηση των εκθέσεων του. Ο αιτητής ενημερώθηκε σχετικά.

Στη συνεδρίαση της ΕΔΥ ημερ. 28.9.87 (Παράρτημα 9) ήταν παρών και ο Διευθυντής του Ινστιτούτου Γεωργικών Ερευνών κ. Σεργίου, ο οποίος στα πρακτικά της ΕΔΥ αναφέρεται ότι είπε τα ακόλουθα:

"Παρ' όλο που μπορεί να υπάρχουν κάποιες διαφορές στην αξιολόγηση των υποψηφίων, εντούτοις σαν ομάδα είναι περίπου ισοδύναμοι. Με βάση τα τρία κριτήρια στο σύνολό τους συστήνει τους Ιωάννη Αντωνίου και Γεώργιο Καλλή."

5 Στην ίδια συνεδρίαση, η ΕΔΥ ζήτησε από το Διευθυντή να βελτιώσει γραπτώς κατά πόσον είχε συνεννοηθεί προηγουμένως με τους αξιολογούντες λειτουργούς σχετικά με τις τροποποιήσεις που είχε επιφέρει στη βαθμολογία μερικών από τους υποψηφίους στις εμπιστευτικές τους εκθέσεις για τα έτη 1984, 1985 και 1986 και ανέβαλε την εξέταση του θέματος μέχρις ότου δοθούν οι αναγκαίες διευκρινίσεις.

10 Κατά τη συνεδρίασή της με ημερ. 23.12.87 (Παράρτημα 13), η ΕΔΥ σημείωσε ότι οι επιστολές που λήφθηκαν από το Διευθυντή ημερ. 20.10.87, 10.11.87 και 22.12.87 (Παραρτήματα 11, 11Α και 12), επιβεβαίωσαν συνεννόηση μεταξύ αξιολογούντων και προσυπογραφόντων λειτουργών και αποφάσισε όπως στις περιπτώσεις εκείνες όπου οι τροποποιήσεις του προσυπογράφοντος
15 λειτουργού στις εμπιστευτικές εκθέσεις των συστηθέντων, από την Τμηματική Επιτροπή, υποψηφίων δεν ήταν αιτιολογημένες να ληφθούν υπόψη μόνο οι αξιολογήσεις του αξιολογούντος λειτουργού. Στη συνέχεια ο Διευθυντής του Ινστιτούτου κ. Σεργίου προέβη στις συστάσεις του. Το σχετικό με τη σύσταση από-
20 σπασμα από τα πρακτικά αναφέρει τα ακόλουθα:

"Με βάση το σύνολο των καθιερωμένων κριτηρίων συστήνει τους Ιωάννη Αντωνίου και Γεώργιο Καλλή.

25 Όσον αφορά την απόδοση των υποψηφίων κατά το 1987, ο Διευθυντής ανέφερε ότι αυτή έχει ως εξής:

Αντωνίου: Ελαφρή βελτίωση.
30 Καλλής: Βελτίωση.
Δημοσθένους: Περίπου το ίδιο όπως και πέρυσι.
Ονουφρίου: Περίπου το ίδιο όπως και πέρυσι.
Φωτίου: Κάποια μείωση σε σύγκριση με τη βαθμολογία του Αξιολογούντος Λειτουργού για το προηγούμενο έτος.
35 Αλεξάνδρου: Ελαφρή μείωση.
Θεοδορίδης: Ελαφρή μείωση.
Ηρακλέους: Περίπου το ίδιο όπως και πέρυσι."

40 Μετά την αποχώρηση του Διευθυντή από τη συνεδρίαση, η ΕΔΥ εξέτασε τα ουσιώδη στοιχεία από το φάκελο πλήρωσης της θέσης, τους προσωπικούς φακέλους και τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων και έλαβε επίσης υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής και τις κρίσεις και συστάσεις του Διευθυντή. Η ΕΔΥ, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιόν της στοιχεία, έκρινε

με βάση το σύνολο των καθιερωμένων κριτηρίων (αξία, προσόντα, αρχαιότητα) πως τα ενδιαφερόμενα μέρη Ιωάννης Αντωνίου και Γεώργιος Καλλής υπερέιχαν των υπολοίπων υποψηφίων και αποφάσισε να τους προάξει σαν τους πιο κατάλληλους στη μόνιμη θέση Τεχνικού Γεωργικών Ερευνών 1ης Τάξης, Ινστιτούτο Γεωργικών Ερευνών, από 1.1.88. 5

Ο πρώτος νομικός λόγος που επικαλείται ο ευπαίδευτος δικηγόρος των αιτητών στην προσφυγή 197/88 αναφέρεται στην εγκυρότητα των εμπιστευτικών εκθέσεων. Ο δικηγόρος των αιτητών ισχυρίστηκε πως η ΕΔΥ λανθασμένα και κατά παράβαση της νομολογίας αποφάσισε να αγνοήσει σε ορισμένες περιπτώσεις τις μη αιτιολογημένες τροποποιήσεις του προσυπογράφοντος λειτουργού και να λάβει υπόψη μόνο τις αξιολογήσεις του αξιολογούντος λειτουργού. 10

Στην *Sekkides v. Republic* (1988) 3(C) C.L.R. 2136, είχε αποφασιστεί πως η μη συμμόρφωση με τις πρόνοιες των Κανονιστικών Διατάξεων που διέπουν την ετοιμασία και υποβολή εμπιστευτικών εκθέσεων αποτελεί παρατυπία, η παρατυπία όμως αυτή δε συνεπάγεται απαραίτητα ακύρωση της πράξης. Η νομιμότητα επηρεάζεται μόνο αν η παρατυπία είναι ουσιώδης και ασκεί ουσιαστική επίδραση στη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης. Οι ίδιες αρχές επαναλήφθηκαν και στην πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Δημοκρατία ν. Ανδρέα Στυλιανού και Άλλων* (1990) 3 Α.Α.Δ. 2427. 15 20 25

Στην κρινόμενη υπόθεση, η βαθμολογία αιτητών και ενδιαφερομένων μερών δεν επηρεάστηκε από την ενέργεια αυτή της Επιτροπής. Οι τροποποιήσεις στις εκθέσεις του αιτητή Ανδρέα Φωτίου για το 1985 και 1986 ήταν αιτιολογημένες και ορθά η Επιτροπή αποφάσισε να ληφθούν υπόψη στο σύνολό τους. Για τον αιτητή Χριστόδουλο Θεοδωρίδη λήφθηκαν υπόψη από την Επιτροπή μόνο οι αξιολογήσεις του αξιολογούντος λειτουργού και η βαθμολογία του για τα έτη 1984, 1985 και 1986 παραμένει εξαιρετική, είτε ληφθούν είτε δε ληφθούν υπόψη οι τροποποιήσεις. Για τον αιτητή Κωνσταντίνο Χ"Λουκά, για το έτος 1983, λήφθηκε υπόψη από την Επιτροπή η αξιολόγηση του αξιολογούντος Λειτουργού μόνο, αυτό όμως δεν άλλαξε καθόλου την εικόνα που θα παρουσίαζε ο αιτητής αν οι τροποποιήσεις του προσυπογράφοντος λειτουργού ελαμβάνοντο υπόψη. Οι τροποποιήσεις στις εκθέσεις του ενδιαφερομένου μέρους Γεώργιου Καλλή για τα έτη 1984, 1985 και 1986 ήταν αιτιολογημένες και ορθά η Επιτροπή τις έλαβε υπόψη στο σύνολο τους. Επομένως η Επιτροπή ορθά και νόμιμα ενήργησε όταν αποφάσισε να μη λάβει υπόψη της το μέρος εκείνο των εκθέσεων 30 35 40

που έπασχε από την παρατυπία. (Βλέπε, μεταξύ άλλων, **Παναγιώτης Ζαβρός, Μαρούλα Σιδερά ν. Δημοκρατίας** (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2780, **Ανδρέας Λαγός και Άλλοι ν. Δημοκρατίας** (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1967, **Αιμίλιος Γεωργιάδης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας** (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2819.)

Ο δεύτερος νομικός λόγος που επικαλείται ο δικηγόρος των αιτητών στην υπόθεση 197/88 αφορά τη σύσταση του προϊσταμένου του Ινστιτούτου Γεωργικών Ερευνών. Σύμφωνα με το δικηγόρο των αιτητών, η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει νομικά γιατί η Επιτροπή υιοθέτησε τις συστάσεις του Διευθυντή για τα ενδιαφερόμενα μέρη, οι οποίες δεν ήταν αντικειμενικές και σύμφωνες με την όλη εικόνα που παρουσιάζουν οι εμπιστευτικές εκθέσεις των αιτητών και των ενδιαφερομένων μερών, αλλά αντίθετα ήταν αναιτιολόγητες, αυθαίρετες και παραπλανητικές.

Οι συστάσεις του Προϊσταμένου ενός Τμήματος αποτελούν, σύμφωνα με τη νομολογία και το Άρθρο 44(3) των περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων του 1967-87 ένα ουσιώδες στοιχείο προσδιορισμού της αξίας των υποψηφίων και δεν μπορούν να παραγνωριστούν από την Επιτροπή χωρίς ειδική αιτιολογία. [Βλ. **Michael Theodossiou v. Republic (Public Service Commission)** 2 R.S.C.C. 44, **Andreas Lardis v. Republic (Public Service Commission)** (1967) 3 C.L.R. 64, **Costas Hadjiconstantinou and Others v. Republic (Public Service Commission)** (1973) 3 C.L.R. 65, **Emanouel Petrides v. Public Service Commission** (1975) 3 C.L.R. 284, **Republic v. Haris** (1985) 3 C.L.R. 106, **The Republic of Cyprus and Another v. Georghios Kastellanos** (1988) 3(C) C.L.R. 2249, **Georghios Haris v. The Republic of Cyprus** (1989) 3(A) C.L.R. 147.]

Η σύσταση του προϊσταμένου είναι ένα ξεχωριστό στοιχείο κρίσεως από αυτά που συνθέτουν την αξία του υποψηφίου. (Βλ. **Δημοκρατία ν. Αργυρούλλα Βασιλείου** (1990) 3 Α.Α.Δ. 226.)

Ο Προϊστάμενος του Τμήματος βρίσκεται σε μοναδική θέση να εκτιμήσει τις απαιτήσεις της θέσης που πρόκειται να πληρωθεί και τις ικανότητες του υποψηφίου για να εκτελεί τα καθήκοντα της θέσης. Αν όμως οι συστάσεις είναι ασύμφωνες ή έρχονται σε αντίθεση με την εικόνα που παρουσιάζουν οι εμπιστευτικές εκθέσεις και τα άλλα στοιχεία των φακέλων των υποψηφίων, τότε θα πρέπει να παραγνωρίζονται ή να δίδεται σ' αυτές περιορισμένη βαρύτητα ανάλογα με την έκταση της ασυμφωνίας. [Βλ. **Odysseas Georghiou v. Republic (Public Service Commission)** (1976) 3 C.L.R. 74, στη σελ.

84, (Απόφαση Ολομέλειας), *Niki Ioannou v. Republic (Public Service Commision)* (1976) 3 C.L.R. 431, στη σελ. 432, *Ioannou v. The Republic* (1977) 3 C.L.R. 61, *Savva v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 675, στη σελ. 696, *Republic v. Koufettas* (1985) 3 C.L.R. 1950.]

5

Ο Διευθυντής του Τμήματος σύστησε για προαγωγή τα δυο ενδιαφερόμενα μέρη, όχι όμως τους αιτητές. Στην αρχική του σύσταση ο Διευθυντής (βλ. πρακτικά της συνεδρίασης της Επιτροπής ημερ. 28.9.87) είχε αναφέρει ότι παρόλο που μπορεί να υπάρχουν κάποιες διαφορές στην αξιολόγηση των υποψηφίων, εντούτοις σαν ομάδα είναι περίπου ισοδύναμοι. Πράγματι ο αιτητής Ανδρέας Φωτίου στις εμπιστευτικές εκθέσεις των ετών 1982-1986 έχει βαθμολογία "εξαιρετος", ο αιτητής Χριστόδουλος Θεοδωρίδης έχει 4 "εξαιρετος" και 1 "λίαν καλώς", ενώ το ενδιαφερόμενο μέρος Ιωάννης Αντωνίου έχει 3 "εξαιρετος" και 2 "λίαν καλώς" και το ενδιαφερόμενο μέρος Γεώργιος Καλλής έχει επίσης 3 "εξαιρετος" και 2 "λίαν καλώς". Ο αιτητής Κωνσταντίνος Χατζηλουκάς, ο οποίος δε συστήθηκε από την Τμηματική Επιτροπή, έχει 1 "εξαιρετος" και 4 "λίαν καλώς" και συνεπώς υστερεί σε αξία όλων των υποψηφίων, αιτητών και ενδιαφερομένων μερών. Η πιο πάνω βαθμολογία από μόνη της δεν προσδίδει στους αιτητές έκδηλη υπεροχή έναντι των ενδιαφερομένων μερών. Τα ενδιαφερόμενα μέρη είχαν βαθμολογία "εξαιρετος", ο μεν Αντωνίου κατά τα δυο τελευταία χρόνια, ο δε Καλλής κατά τα τρία τελευταία χρόνια και είναι γνωστή αρχή στη νομολογία πως δεν είναι λάθος να δίδεται ιδιαίτερη βαρύτητα στις πιο πρόσφατες εμπιστευτικές εκθέσεις από το διορίζον όργανο (βλ. μεταξύ άλλων, *Iacovides v. Republic* (1966) 3 C.L.R. σελ. 212, στη σελ. 221 και την απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Odysseas Georghiou v. Republic* (1976) 3 C.L.R. σελ. 74, στις σελ. 82-83). Εάν επίσης ληφθούν υπόψη τα υπόλοιπα νόμιμα στοιχεία κρίσεως, στα μεν προσόντα αιτητές και ενδιαφερόμενα μέρη είναι περίπου ίσοι με κάποια υπεροχή του αιτητή Χατζηλουκά, ο οποίος όμως υστερεί σε αξία των ενδιαφερομένων μερών, στη δε αρχαιότητα και τα δυο ενδιαφερόμενα μέρη υπερέχουν των αιτητών κατά τρία χρόνια. Η Επιτροπή έχει καθήκον να συνεκτιμήσει και τα τρία νόμιμα κριτήρια, αξία, προσόντα, αρχαιότητα και εναπόκειται σ' αυτήν να αποδώσει τέτοια σπουδαιότητα σε οποιαδήποτε από αυτά, όπως ήθελε κρίνει, νοουμένου ότι ασκεί ορθά τη διακριτική της ευχέρεια (*Odysseas Georghiou v. Republic* (1976) 3 C.L.R. 74, *Republic v. Zachariades* (1986) 3 C.L.R. 852, *Ανδρέας Στυλιανού v. Δημοκρατίας* (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 2025, *Παναγιώτης Ζαβρός και Άλλη v. Δημοκρατίας* (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2780).

10

15

20

25

30

35

40

Ο αιτητής στην προσφυγή υπ' αρ. 201/88 Κωνσταντίνος Χατζη-
λουκάς πρόβαλε επιπρόσθετα τον ισχυρισμό περί αντικανονικότη-
τας της διαδικασίας, ότι η ΕΔΥ, λόγω του ότι είχε μεσολαβήσει διά-
στημα πέραν του έτους μεταξύ της απόφασης της Τμηματικής και
5 της ημέρας έκδοσης της απόφασής της, όφειλε να ζητήσει την υπο-
βολή νέου καταλόγου υποψηφίων που να είχε συνταχθεί με βάση την
απόδοση των υποψηφίων μέχρι και το 1987. Ο ισχυρισμός αυτός
του αιτητή δεν μπορεί να επιτύχει. Το χρονικό διάστημα που είχε με-
σολαβήσει δεν ήταν τέτοιο που να δικαιολογεί επανάληψη της δια-
δικασίας, εξάλλου ο Διευθυντής του Τμήματος προέβη σε κάποια
10 αναφορά σχετικά με την απόδοση των υποψηφίων για το 1987, όχι
βέβαια για τον αιτητή τον οποίο δεν είχε προφανώς πρόθεση να συ-
στήσει. Εν πάση περιπτώσει όμως, η ΕΔΥ κατά τη συνεδρίασή της
ημερ. 23.12.87, όπως φαίνεται από την παράγραφο 5(γ) των πρα-
15 κτικών, έλαβε υπόψη της τις εμπιστευτικές εκθέσεις του υποψηφίου,
πράγμα που υποδηλοί πως ο αιτητής, παρά το ότι δε συστήθηκε από
την Τμηματική Επιτροπή, εντούτοις συνεκτιμήθηκε μαζί με τους
υπόλοιπους υποψηφίους κατά την τελική κρίση της ΕΔΥ.

20 Όταν ένα διοικητικό όργανο επιλέγει κάποιο υποψήφιο με βά-
ση τη σύγκριση με άλλους υποψηφίους δεν είναι απαραίτητο, για
να αιτιολογήσει την απόφασή της, να αποδείξει ότι ο επιλεγείς
υπερείχει έκδηλα των υπολοίπων υποψηφίων. Αντίθετα, το βάρος
25 αποδείξεως της έκδηλης υπεροχής βαρύνει τον αιτητή, ο οποίος
θα πρέπει να αποδείξει το στοιχείο αυτό, για να θεωρηθεί ότι το
όργανο υπερέβη τα ακραία όρια της διακριτικής του εξουσίας.

Λαμβάνοντας υπόψη και συνεκτιμώντας όλα τα πραγματικά και
νομικά περιστατικά των υπό κρίση υποθέσεων, έχω καταλήξει ότι οι
30 αιτητές απέτυχαν να αποδείξουν έκδηλη υπεροχή έναντι των ενδια-
φερομένων μερών με την έννοια που έχει αποδοθεί στον όρο στην
υπόθεση **Hadjisavva v. Republic** (1982) 3 C.L.R. 76, στη σελ. 78.

35 Συνεπώς κανένας από τους λόγους που υποβλήθηκαν δεν ευ-
σταθεί. Η Επιτροπή άσκησε σύμφωνα με το Νόμο τη διακριτική
της ευχέρεια και οι προσβαλλόμενες προαγωγές ήταν εύλογα
επιτρεπτές.

40 Οι προσφυγές απορρίπτονται και η επίδικη πράξη επικυρώνεται.
Δεν επιδικάζονται έξοδα.

*Οι προσφυγές απορρίπτονται χω-
ρίς έξοδα.*